

Sygn. akt I C 2799/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa A. S.,

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki A. S. kwotę 3.091,11 zł (trzy tysiące dziewięćdziesiąt jeden złotych 11/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 3.000 zł (trzy tysiące złotych) od dnia 02 lipca 2016r. do dnia zapłaty i od kwoty 91,11 zł (dziewięćdziesiąt jeden złotych 11/100) od dnia 05 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.767 zł (tysiąc siedemset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 70,92 zł (siedemdziesiąt złotych 92/100) tytułem zwrotu tymczasowo poniesionych wydatków.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt: I C 2799/16

UZASADNIENIE

Powódka A. S. ostatecznie wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 3.091,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 3.000 zł od dnia 2 lipca 2016 r. dnia zapłaty i od kwoty 91,11 od dnia 5 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu (k. 3-4, k. 114 i k. 117)

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie należącego do niej pojazdu marki F. (...) w wyniku kolizji z dnia 01 czerwca 2016 r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił w toku postępowania likwidacyjnego łączną kwotę 3.101, 92 zł. Zdaniem powódki kwota ta była zaniżona.

Pozwany (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powódce kwotę 3.101,92 zł, która pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu technicznego sprzed zdarzenia, które miało miejsce w dniu 31 maja 2016r. Pozwany zakwestionował wysokość wyliczonych przez powódkę kosztów naprawy pojazdu (k. 29-33).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 31 maja 2016 r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzony został pojazd powódki marki F. (...).

(dowód: akta szkody)

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W dniu 1 czerwca 2016r. powódka zgłosiła szkodę pozwanemu w dniu 01.06.2016r.

(bezsporne, por. k. 30)

Do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego niezbędna była wymiana zderzaka tylnego, wspornika zderzaka tylnego, listwy ozdobnej zderzaka tylnego, wzmocnienia zderzaka tylnego, pokrywy bagażnika, lampy tylnej prawej, tylnej kratki wlotu powietrza, napisów reklamowych pokrywy tylnej zaś naprawy wymaga blacha zakończenia tyłu/pas tylny oraz zagłówki przedni lewy. W momencie zdarzenia w pojeździe były zamontowane części oryginalne. Naprawa pojazdu powódki wiązałaby się z poniesieniem kosztów w wysokości 6.193,03 zł przy uwzględnieniu stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w dobrej klasy warsztatach blacharsko-lakierniczych i zastosowaniu cen części alternatywnych, sygnowanych znakami O i (...). Z uwagi na wiek pojazdu powódki (pojazd ponad 6-letni) ekonomicznie uzasadnionym byłaby naprawa przy użyciu takich właśnie części. Zastosowanie części alternatywnych innych niż sygnowane znakami O lub Q, w tym części o tzw. porównywalnej jakości (np. sygnowanymi znakami P, PJ lub części z rynku wtórnego) nie gwarantuje w pełni przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Zastosowanie do naprawy części alternatywnych oznakowanych symbolem O i (...) nie wpłynie na zmianę wartości pojazdu.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki pojazdowej, mgr J. B. – k. 77-83)

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powódce łącznie kwotę 2.521,89 zł.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, w tym aktach szkody, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu oraz na dowodzie z przesłuchania powódki. W celu uzyskania wiadomości specjalnych Sąd dopuścił także dowód z opinii biegłego, mgr inż. J. B.. Opinia ta ostatecznie nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Wprawdzie pozwany zgłosił zastrzeżenia co do stawki za roboczogodzinę ustalonej przez biegłego jako zawyżonej, jednakże nie wskazał argumentów na poparcie swojej tezy i dowodów na okoliczność, iż w istocie stawki takie są niższe (k.104-105).

Wskazać należy, że pozwany co do zasady nie kwestionował swej odpowiedzialności za likwidację szkody, twierdził jedynie, iż wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota całkowicie czyniła zadość roszczeniom powódki.

Odpowiedzialność pozwanego znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym art. 805 kc i 822 § 1 kc. Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się z zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. – na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Zgodnie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego do ustalenia wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania (wyrok SN z 11.06.2003 r., V CKN 308/2001), a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu (uchwała SN z 12.04.2012 r., III CZP 80/2011).

Nadto, wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków, albowiem obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić (wyrok SN z 08.07.2003 r., IV CKN 387/01).

Jak wynika z opinii biegłego całkowity i uzasadniony koszt naprawy pojazdu wynosił 6.193,03 zł brutto z zastosowaniem części alternatywnych oznaczonych symbolem O i (...) oraz średniej stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w dobrej klasy warsztacie w wysokości 115 zł netto.

Ponieważ pozwany dotychczas wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 3.101,92 zł, niezlikwidowana w dalszym ciągu przez pozwanego szkoda wynosi 3.091,11 zł (6.193,03z zł – 3.101,92 zł).

Tym samym na podstawie ww. przepisów należało zasądzić na rzecz powódki kwotę 3.091,11 zł (pkt I wyroku).

Na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) oraz art. 321 kpc należało zasądzić odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od kwoty 3.000 zł od dnia 2 lipca 2016 r. do dnia zapłaty (szkoda została zgłoszona w dniu 1 czerwca 2016r., a tym samym kres 30 dni na jej zlikwidowanie upływał z dniem 1 lipca 2016r.) oraz od kwoty 91, 11 zł od dnia 5 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty (k. 114 i k. 117).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 §1 kpc. Do kosztów tych należało zaliczyć opłatę od pozwu (150 zł), wynagrodzenie pełnomocnika (1.200 zł), opłatę od pełnomocnictwa (17 zł) oraz zaliczkę na wynagrodzenie biegłego (400 zł), co daje w sumie kwotę 1.767 zł (pkt II wyroku).

O nieuiszczonych kosztach sądowych, tj. łącznej kwocie 70,92 zł (k. 97 i k. 114) orzeczono w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623 j.t.) w zw. z art. 83 ust. 2 tejże ustawy i art. 98 §1 kpc (pkt III wyroku).

/-/ SSR Piotr Żywicki